

نگاهی به چند و چون برگزاری کنفرانس‌های علمی

این خانه بی صاحب است!

■ محمد عبداللہی
داستان دراز و ادامه‌دار وضعیت کنفرانس‌های بی اصطلاح علمی و ژورنال‌های تقلبی که به همت مسئولان وزارت علوم با ایجاد قوانین و ساختارهای ضعیف در بحث تحصیلات تکمیلی و ارتقای اساتید شکل گرفته و بابت توجهی و عدم نظارت آنها هر روز تقویت می‌شود موضوع جدیدی نیست.

هر روز یک ژورنال تقلبی جدید و یک کنفرانس خودساخته علمی ایجاد می‌شود، هیچ قانون مشخص و مدونی برای نظارت بر این دو مقوله وجود ندارد، هیچ مرجعی کیفیت آنها را نمی‌سنجد، آنها برای کارهای خود نیاز به اجازه و تأیید هیچ کس ندارند و این بازار بی‌سابقه تنها خاصیتش بالاستفاده و بی‌کیفیت کردن مداوم دانش آموختگان تحصیلات تکمیلی و بی‌سواد کردن اساتید است. با اینکه وزارت علوم در بحث مدارک علمی ساز و کار نسبتاً مشخصی دارد و دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی در خارج از کشور را طبقه‌بندی کرده است و مدارک آنها را با توجه به وضعیتشان با درجات علمی داخلی تطبیق می‌دهد، لکن در بحث مجلات علمی و کنفرانس‌ها هیچ تکلیفی برای خود قائل نیست. برخی از این مجلات و کنفرانس‌ها از پایه دروغ هستند، یعنی

کتابخانه
علی‌اکبر فروغی‌نسب

ژورنال علمی پشتیبان کنفرانس که به شرکت‌کنندگان معرفی می‌شود و احیاناً وعده چاپ مقالات در آن به آنها داده می‌شود در واقع به سرقت رفته است. یعنی صاحبان اصلی آن ژورنال روحشان هم از این کنفرانس خبر ندارد و مسئولان کنفرانس با ایجاد یک سایت اینترنتی با نام مشابه ژورنال مزبور و تأیید مقالات در آن شرکت‌کنندگان را فریب می‌دهند. این امر آنچنان گسترش یافته است که شما می‌توانید با کلید واژه (Journal Hijacking) جستجو را جستجو و موارد متعدد آن را ببینید. عملاً نه تنها مقاله مزبور در آن مجله چاپ نمی‌شود که محتوای علمی آن نیز قابل سرقت است زیرا از آنجا که محتوای مقاله قبلاً جایی ثبت نشده است و نویسنده بخت برگشته به خیال چاپ آن در یک ژورنال معتبر اصل متن را در اختیار برگزارکننده کلاهبردار قرار داده، او می‌تواند محتوای مقاله را بی‌کم و کاست و صرفاً با تغییر عنوان و کمی چکیده به دانشجوی دیگری در همین زمینه بفروشد و با توجه به اینکه روشی برای تشخیص جعلی بودن مقاله وجود ندارد دانشجوی دوم نیز به یمن آن فارغ‌التحصیل شود.

برگزارکننده کنفرانس نه تنها هیچ نیازی به یک ژورنال معتبر ندارد که حتی به داور نیز نیازی ندارد، کافی است چند نام از اساتید

معتبر در آن حوزه به عنوان داور معرفی شوند و شرکت‌کننده بیچاره با دیدن نام‌هایی که هر کدام در آن رشته پدی طولاً دارند به کنفرانس اعتماد می‌کند و سطح علمی آن را بالا ارزیابی کرده و در آن شرکت می‌کند. حال اینکه چقدر احتمال دارد این مسئله افشا شود و اینکه پس از افشا بر گزارکنندگان چه اقدامی می‌کنند از تغییر در اسامی داوران تا انکار موضوع از پایه و بنیان خود موضوعی جداسد. برگزاری کنفرانس علمی حتی به محل برگزاری نیز نیاز ندارد، برگزارکننده می‌تواند از پایه کنفرانس را به صورت اینترنتی ارائه دهد و ادعا کند کنفرانس به صورت اینترنتی و از طریق ویدئو امکان ویدئو کنفرانس تا چه حد یک دروغ‌شادخار است - یا ارائه شفاهی از طریق سایت صورت می‌گیرد و حتی نیازی به ایجاد امکانات مزبور نیز نیست، کافی است وعده آن داده شود و مخاطب هم که معمولاً چندان دنبال دردرس نیست و دستش هم به جایی ندانست فقدان آن را تحمل کرده و به مدرک شرکت در کنفرانس و احیاناً ارائه شفاهی خیالی دل‌خوش می‌کند.

روح پشتیبانان از کنفرانس نیز می‌تواند به کل از قضایای بی‌خبر باشد، برگزارکننده محترم می‌تواند لوگوی ده‌ها مؤسسه پژوهشی

گزارشی از فعالیت‌های مؤسسه علمی نورباران اندیشه

مؤسسه نور باران اندیشه، مؤسسه‌ای علمی در قم است که عرض مدت کوتاهی چندین و چند کنفرانس بین‌المللی علمی در حوزه‌های مختلف از مدیریت گرفته تا علوم رفتاری و کامپیوتر برگزار کرده است. تعدادی از دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری که برای این مؤسسه مقالاتشان را فرستاده بودند و در برگزاری کنفرانس‌های این مؤسسه ایهامات زیادی را مشاهده کرده بودند، با ارسال گزارش‌های از تخلفات و چگونگی پذیرش مقاله در این کنفرانس‌ها پرده برداری کرده‌اند که در زیر به آنها اشاره می‌شود: بسیاری از داوران و هیئت علمی نوشته شده در سایت کنفرانس از داوران این کنفرانس‌ها اظهار بی‌اطلاعی کرده‌اند و پس از افشاکری توسط وبلاگ رانندازی شده توسط شرکت‌کنندگان، در سایت کنفرانس ششم این مؤسسه هیئت داوران در عرض چند ساعت حذف شد. در بسیاری از مقالات چاپ شده توسط این کنفرانس‌ها غلط‌های املائی و ضعیفی دیده می‌شود. حال اگر مقالات این کنفرانس‌ها توسط اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های کشور مورد داوران قرار می‌گیرند چگونه است که این اساتید چنین غلط‌های املائی را ندیده‌اند؟ مقالات این مؤسسه بدون کسب اجازه از دانشگاه‌ها لوگوی آنها را در سایت کنفرانس‌شان قرار می‌دهند. بسیاری از شرکت‌کنندگان با دیدن این لوگوها سطح کنفرانس را بالا ارزیابی کرده و در آن شرکت کرده‌اند. با تماسی که با بخش تحصیلات تکمیلی و آموزش کل دانشگاه‌های حامی این کنفرانس‌ها مانند دانشگاه شهید بهشتی و علم و صنعت گرفته شده، این دانشگاه‌ها از حمایت چنین کنفرانس‌هایی اظهار بی‌اطلاعی کرده‌اند. این مؤسسه در کنفرانس سوم خود نیز از لوگوی دانشگاه پیام نور استفاده کرده بود که دانشگاه پیام نور با انتشار اطلاعیه‌ای حمایت خود از این مؤسسه را کذب خواند. عجیب‌تر اینکه مسئولان این مؤسسه بدون توجه به تذکر دانشگاه پیام نور در چهارمین دوره این کنفرانس‌ها آرم این دانشگاه را در لوگوهای‌های این کنفرانس‌ها چاپ کرده‌اند. این کنفرانس به صورت مجازی برگزار می‌شود، اما اگر به محل برگزاری آنها نگاهی بیندازیم، هر کدام در یک استان (از کیش و تهران گرفته تا قم و خوزستان) برگزار می‌شود؛ برگزاری کنفرانس کاملاً اینترنتی با هیئت اجرایی یکسان در شهرهای مختلف پیام نور با ارسال سؤال دارا!

■ برای تمامی نفراتی که هزینه پرداخت کنند، بدون هیچ شرط دیگری مدرک بین‌المللی حضور در کنفرانس صادر می‌شود. در این مدارک هیچ‌گاه نامی از مجازی بودن این کنفرانس‌ها باره نمی‌شود. غالب است باینکه تعدادی از مقالات ارائه شده در کنفرانس‌ها و تعدادی دیگر به صورت پوستر پذیرفته می‌شوند اما سایت برگزارکننده کنفرانس‌ها هیچ گونه امکاناتی برای ارائه شفاهی و ویدئو کنفرانس ندارد و تنها یک محیط چت‌گونه وجود دارد.

■ همانند مدرک بین‌المللی، گواهی مبنی بر حضور در کارگاه‌ها برای تمامی نفراتی که هزینه پرداخت کنند صادر می‌شود، بدون اینکه کسی در کارگاه‌ها شرکت کرده باشد. در این گواهی‌ها نیز مجازی بودن این کارگاه‌ها نیامده و حتی در پایین این گواهی‌ها محل برگزاری را تهران ذکر کرده‌اند. اما کارگاه‌های آموزشی چگونه است؟ این کارگاه‌ها تنها چند اسلاید هستند که در سایت قرار داده شده‌اند و حتی عده زیادی که مدرک بین‌المللی حضور در کارگاه‌ها دریافت کرده‌اند، همین چند اسلاید را نیز دانلود نکرده‌اند. نکته جالب‌تر اینکه این اسلایدها دقیقاً کپی اینترنتی است و تمامی اسلایدها از اینترنت دانلود شده‌اند و به عنوان کارگاه در سایت قرار داده شده‌اند. کارگاه‌های آموزشی که در تمامی زمینه‌ها از ورزش و اقتصاد گرفته تا کامپیوتر و ریاضت توسط مؤسسه گاور (GOWER) صورت می‌پذیرد، مؤسسه‌ای

که آرم آن در گواهی کارگاه‌ها هست. مؤسسه گاور در سایت خود هیچ‌گونه حمایتی از این کنفرانس‌ها نکرده است و بعید است که این مؤسسه در قبال چند اسلاید، گواهی حضور در کارگاه بین‌المللی را به کسی بدهد.

■ این مؤسسه ادعا دارد که مقالات کنفرانس چهارم خود را در یک ژورنال معتبر لهستانی با ضریب تأثیر ۰.۳۹۴ چاپ می‌کند. اما در سایت کنفرانس هیچ‌گاه نام این ژورنال را نمی‌برد و در صورتی که بخواهید مقالات‌تان چاپ شود می‌بایست تلفنی اقدام نمایید. ولی واقعیت این است که اصلاً چنین ژورنالی وجود ندارد، در واقع آنها مقالات را در ازای دریافت میلیونی پول در سایتی که خودشان به راه انداخته‌اند چاپ می‌کنند!

نام ژورنال آدرس سایت اصلی - آدرس سایت جعلی Quaternary Research Association Technical Guide qra. org ijctechanical. com Chemical and Process Engineering ope. czasopisma. pan. pl/processengineering. net Reef Resources Assessment and Management (Technical Paper) Assessment And Management (Technical Paper) این ژورنال در اقیانوس آرام است. این کشور در گذشته از مستعمرات فرانسه بوده و ژورنال نیز با نام ژورنال فرانسوی معرفی شد. همان طور که از نامش پیداست محوریت آن در زمینه‌های ماهیان و اقیانوس‌... می‌باشد. جاعلان با خرید یک دامین قدیمی و رانندازی سایت و تبلیغ از طریق یک با خرید دامین قدیمی که از نظر اسامی شباهت زیادی با نام ژورنال دارد و رانندازی سایت و تبلیغ از طریق ایمیل در بین شرکت‌کنندگان چهارمین کنفرانس بین‌المللی مدیریت فناوری اطلاعات، ارتباطات و کامپیوتر اقدام به بازاربازی نمودند. تعداد بسیاری مقاله با این روش جذب شده و در ژورنال چاپ شدند.

ژورنال زمین‌شناسی می‌باشد. جاعلان با خرید یک دامین قدیمی و رانندازی سایت و تبلیغ از طریق ایمیل در بین شرکت‌کنندگان چهارمین کنفرانس بین‌المللی مدیریت فناوری اطلاعات، ارتباطات و کامپیوتر اقدام به بازاربازی نمودند. تعداد بسیاری مقاله با این روش جذب شده و در ژورنال چاپ شدند.

ایمیل در بین شرکت‌کنندگان سومین کنفرانس بین‌المللی علوم رفتاری اقدام به بازاربازی نمودند. تعداد بسیاری مقاله با این روش جذب شده و در ژورنال جعلی ایندکس شد. در این ژورنال مقالات با موضوعات مختلف یافت می‌شود. از شیمی و متالوژی تا مدیریت و قرآن و...
■ به طور مثال سابقه سایت behaviorsciences.com از طریق سایت archive.org/web جستجو شده و نتایج جالبی به دست آمده است که عکس آنها به پیوست آمده است که نشان‌دهنده جعلی بودن این سایت است. چندین مرتبه از مسئولان این کنفرانس‌ها تقاضا شده است که مجوز برگزاری کنفرانس بین‌المللی خود را در سایت‌هاشان نشان دهند اما این مؤسسه تاکنون مجوز برگزاری کنفرانس را در سایتش قرار نداده است.
■ پیگیری‌های دانشجویان از پلیس نیز تنها به شکایت شخصی منجر می‌شود و پلیس عملاً تا به حال هیچ اقدامی جهت جلوگیری از چنین کلاهبرداری کلان نکرده است، لازم به ذکر است که هرچه مبلغ کلاهبرداری از ۲۰۰ هزار تومان تا ۲ میلیون تومان برای هر نفر متغیر است اما مجموع مبلغ چیزی در حدود ۴ میلیارد تومان تخمین زده می‌شود.
■ این مؤسسه ادعا دارد که خلاصه مقالات و متن اصلی آنها را در قالب کتاب و سی‌دی منتشر کرده است لکن پیگیری‌های بعدی نشان می‌دهد شایک‌های ادعایی از پایه دروغین است و برای ۴ عنوان کتاب و سی‌دی فقط یک شایک اعلام شده که البته آن هم مربوط به کتاب «مباحثی منتخب از کتاب راهنمای مهندسی صنایع» است و جالب‌تر اینجاست که کتاب ۳ دوره متوالی کنفرانس‌ها با همین شایک جعلی به چاپ رسیده است! یعنی عملاً برخلاف ادعای مؤسسه هیچ امتیازی به ارسال‌کنندگان مقالات تعلق نمی‌گیرد. متأسفانه عده‌ای از دانشجویان نیز تنها برای گرفتن نمره پایان‌نامه و تنها با پرداخت پول مدرک حضور در کنفرانس و ارائه مقاله به صورت سلفاهی را دریافت می‌کنند. از مسئولان مربوطه تقاضا داریم که موارد بالا را پیگیری کنند و چرا در حالی که این مؤسسه کنفرانس‌های پنجم و ششم خود را برگزار می‌کند هیچ نهادی مانع برگزاری آنها نمی‌شود، شاید چیزی در خواند!

پذیرش مقاله طنز در کنفرانس علمی قهر مش مراد با برادرش!

چندی پیش دکتر جلیل اصلانی، دانشیار دانشگاه آزاد همدان، در کلاس درسی خود دانشجویان را به فرستادن مقاله برای سومین کنفرانس بین‌المللی علوم رفتاری دعوت کرد. چند نفر از دانشجویان از ضمن پذیرش این دعوت استاد و ارسال چکیده مقاله برای کنفرانس، چکیده خود را برای دکتر اصلانی هم ارسال می‌کنند. او در ادامه می‌گوید «پیش از اینکه چکیده‌ها را بخوانم و بتوانم برای برخی از آنها بنویسم که اصول علمی چکیده‌نویسی در آن رعایت نشده است، دانشجویان به من خبر دادند که چکیده‌شان در همایش پذیرفته شده است.»

او پس از این شک می‌کند و چون پیش از آن با نام اصلی خود مقاله‌ای به کنفرانس ارسال کرده بود، با نام مستعار و ایمیل دیگری، یک چکیده طنز برای این همایش ارسال می‌کند. البته او در قسمت عنوان هم نام دانشگاه علامه طباطبایی را ذکر می‌کند.

او می‌گوید چنین کاری را کرده تا ثابت کند که چکیده‌ها بدون مطالعه مورد پذیرش قرار می‌گیرد. چکیده طنز و توضیحات اصلانی خود گویای همه چیز است:

پنج‌شنبه مقاله‌ای به کنفرانس بین‌المللی علوم رفتاری ارسال کردم که جمعه یعنی فردایش پذیرش گرفت. عجله نکند، چکیده را کامل بخوانید تا بدانید که از پذیرش مقاله خوشحال نیستم بلکه از پذیرش این مقاله سخت اشتفام. لازم به ذکر است که اسم اصلی بنده جلیل اصلانی می‌باشد که فارغ‌التحصیل دکتری روانشناسی تربیتی دانشگاه علامه می‌باشم و اکنون در دانشگاه آزاد همدان استادیار هستم. استفاده از عنوان دانشیار دانشگاه علامه برای تأثیر گذاری بر داوران بوده که احتمالاً اگر هم این کار صورت نمی‌گرفت باز مقاله پذیرفته می‌شد.

برگردان اسم هم به دلیل وجود مقاله‌ای با اسم اصلی اینچاق در کنفرانس بود که از قبیل پذیرش گرفته بود. همانطور که اطلاع دارید پذیرش دو مقاله از یک نفر در اکثر همایش‌ها محدودیت دارد، هر چند به نظر می‌رسد که این کنفرانس از این امر هم مستثنی بوده باشد.

■ **تأثیر همنوایی گروهی بر تصمیم‌گیری دانشجویان**
اصلاح جلیل خان
چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی تأثیر همنوایی گروهی بر تصمیم‌گیری دانشجویان بود. بدین منظور از میان کلیه دانشجویان دانشگاه بوعلی سینا همدان به صورت در دسترس ۱۰۰ دانشجوی انتخاب و بر اساس وضعیت اقتصادی و میانگین نمرات دو گروه ۵۰ نفری هم‌تا شدند. ابزارهای پژوهش شامل مقیاس همنوایی منوچهر و محمود و همچنین پرسشنامه چند وجهی سنجش تصمیم‌گیری مش‌مراد و همسرش می‌باشند. نتایج تحلیل کواریاس چند متغیری نشان داد که قهر بودن مش‌مراد با برادر بزرگترش می‌تواند به صورت معناداری کاهش محصول ذرت را به دنبال داشته باشد (P < ۰/۱۰) و ۲۷/۵ = F(۲، ۹۸).

بر اساس یافته‌های این پژوهش می‌توان اینگونه نتیجه‌گیری کرد که چنانچه این مقاله پذیرش بگیرد نشان‌دهنده این است که شما هدفی جز کلاه گذاشتن بر سر دانشجویان بخت برگشته ندارید. همچنین نشان‌دهنده به ثمر نشستن زحمات چند سال اخیر وزارت علوم می‌باشد. باید گریست به حال این وضعیت که چنگیز و تیمور هم به این عمق زخمی بر پیکره این مرز و بوم زدند.

■ **کلمات کلیدی:** همنوایی گروهی، تصمیم‌گیری، دانشجویان.
از آنجا که مدیران همایش پتل کاربری این مقاله را غیرفعال کرده‌اند، تصمیم گرفتیم که تصویر ایمیل‌های پذیرش مقاله از چکیده آنها را بگذارم. جالب اینکه سایت کنفرانس به صورت خودکار، تغییر رمز کاربری توسط مدیر همایش را به ایمیل ارسال کرده است سیستمی که از پس به صورت خودکار مقاله پذیرش کرده بود، حتی رد پای مدیر همایش را به صورت خودکار ایمیل کرد!

پذیرش چکیده در پتل کاربری سایت کنفرانس
■ پذیرش نهایی در پتل کاربران سایت که در تاریخ ۱۱-۱۳-۹۲ هنوز فعال بود
■ تغییر رمز عبور پس از افشا شدن موضوع توسط مدیر سایت

■ **دانشیار گروه روانشناسی دانشگاه علامه طباطبایی**